

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

A tárlat megnyitásakor.

Legyenek üdvözölve a jó ügy munká-
sai, a buzgó vezetők, legyen üdvözölve a
Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület, mely
a mostoha idők és viszonyok dacára lel-
kesen felkarolva népünk anyagi felvirágzá-
sának ügyét, annak emelése végett a mai
napon megnyitott tárlatot rendezé. Legyenek
üdvözölve a kiállítók, kiket önbizalmuk,
hasznos tevékenységük tudata, érdekeik
helyes felismerése terményeikkel a kiállít-
ásban való megjelenésre készítetett. Legye-
nek üdvözölve a szorgalom és a munka,
mint a tökéletesedés és a további fejlődés
factorai, legyen üdvözölve a helybeli jóté-
kony Nőegylet, mert ezeknek a sikeres s
egyetértő összműködése hozta létre azt,
mit a mai nap örömmel szemlélünk, melyre
mint büszkeségünkre vetjük tekintetünket.

E tárlat rendezésében tanúsított bátor
felemelkedésünk, mely nem engedé szár-
nyait szegni még akkor sem, midőn az
idő mostohájává vált munkásságunk-, tevé-
kenységünknek, — arról tesz tanúságot, hogy
a nemes ügy iránti lelkesedésünk mindig
képes létrehozni jót és szépet. És nem az
öndicsérést akarjuk légbe kiáltani, — mely
ha méltatlan, úgy is nyomtalanul elvész
az atmospherában, — nem elismerést aka-
runk áldozni a jó ügy körül buzgólkodók-
nak, a nemes törekvésnek, midőn kife-
jezést adunk abbéli meggyőződés-
sünknek, hogy népünk, valamint
mindenkor, úgy most is tanújelét
adta annak, hogy bir tetteire ösz-
tönző tüzzel, érlelő kitartással a
munkára.

És ezt elmondani, minden alkalomkor
újlag hangsúlyozni kötelességünknek tart-
juk, mert az elismerés azon erkölcsi juta-
lom, mely a tevékenységnek új rugókat,
új emeltyűket teremt, az erkölcsi jutalom
az, a mely emeli az önérzetet, s míg az
erőst haladásra, addig a gyengébbeket az
erősebb nyomdokába lépni ösztönzi.

Elismerés legyen tehát osztályrészévé a
buzgólkodóknak, elismerés legyen osztály-
részévé a tevékeny s edzett erőt feltüntető
kiállítóknak! Amazoknak azért, mert a
munkásság emelésére emeltyűket adtak a
tárlat rendezésében, emezeknek azért, mert
dicséretes fáradozást tüntettek fel.

Azon nép pedig, mely becsületes mun-
kájában fokról-fokra hág a tökéletesedés-
ben, mely a józan ész, kitartást sajátjá-
nak bizonyítja, melynek munkakedvét még
a mostoha idő sem bénítja meg, az a nép
feltartóztatlanul megy eléje a boldogító
s szelid melegséget elárasztó jólétnek. És
ezt népünkről bátorsággal elmondhatjuk, s
emelkedő gazdasági erejét midőn a tárlat-
ban szemlélni alkalmunk van, jól esik
annak tudata, hogy ha munkásságához a
a szerencse szegődik társul, ha a természet
nem érezteti a jövőben megtörhetlen, ron-
csoló, az emberi munkásság elé akadályo-
kat gördítő hatalmát: akkor népünk fel fog

emelkedni a jólét azon magaslatára, hova
azt emelni jól választott feladatává lett
mindnyájunknak.

E tárlat fényes bizonyossága annak, hogy
igyekezetet tanúsítottunk, az igyekezet pe-
dig kezdete levén a tökéletesedésnek, el-
mondhatjuk magunkról, hogy igyekezetünk
által egy újabb lépést tettünk tökéletesedé-
sünk érdekében.

Legyen tehát ismételtén üdvözölve a
munka és törekvés, legyen üdvözölve a
nemes és az emberi czélok elérésére segítő
buzgóság, legyetek üdvözölve ti kiállítók,
kik átértettétek, átértéztétek a halhatatlan,
az örökemlékezetű Széchenyi István ama
mondatának jelentőségét, hogy: „Minde-
nen diadalmaskodik az eltökélett
álhatatos akarát és szorgalmas mun-
kásság, ezek virágoztatnak, gyü-
mölcsozottnak jegek közt is plán-
tát, midőn a tudatlan és rest meg
utopiában is éhen halna meg!

Terménytárlatunk.

Kecskemét, 1876. szept. 30.

Kötelességünknek tartjuk olvasóinkkal a holnap
megnyitandó terménytárlatot előlegesen is megis-
mertetni; hogy ez most nem történhetik oly mérv-
ben, mint a múlt évben történt, annak nem mi
vagyunk az okai, hanem oka a rendező gazdasági
egylet választmányának egy alig megérthető hatá-
rozata, mely tollunkra béköt vet s nekünk hallga-
tást parancsol.

A választmány ugyanis azt határozta, hogy a
netáni részrehajlás kikerülése végett a bíráló befe-
jeztéig a kiállítók nevei a kiállított tárgyakra fel
nem iratnak; — a bíráló bizottságok azonban köte-
lesek lesznek a bírálót vasárnap estig megejteni,
a jutalmakat s díszokmányokat az erre érdemesül-
teknek odaitélni, s így aztán hétfőn reggelre a ne-
vek a kiállított tárgyakon megjelennek, — azonban
a hozott határozatok csupán a 3-ik napon lesznek
kihirdetve.

Mi nem kívánunk most már a választmány e
határozatához közelebről hozzászólni, de azt nem
hallgathatjuk el, hogy határozatának a kiállítás
egész tartama alatti merev keresztülvitele, a kiállít-
ás célját hiúsította volna meg majdnem egészen,
azon újabb határozata pedig, hogy hétfőn a nevek
már kitéssenek, a rendezőkre majdnem kivihetel-
len munka súlyát nyomja.

E határozat folytán, mi, az ezen intézkedés
folytán felmerült titkokat el nem árulhatjuk, nem
marad tehát más hátra, mint olvasóinkkal a tárlatot
általában megismertetni s a részletes ismertetést egy
hétrel későbbre halasztani.

De térjünk tárgyunkhoz.

A kiállítás a róm. cath. egyház épületében
azon helyiségben tartatik meg, melyet legközelebb
a kecskeméti takarékpénztár elhagyott. A múlt
évi helyiséghez arányitva a mostani helyiség meg-
lehetősen szűk, de ily szépen megtöltve, mint a meny-
nyire már most is meg van, minden esetre kedvező
benyomást tesz.

A felmenettel szemben levő ajtón benyitva,
gazdasszonyaink csemegéző bazárjába jutunk, mely-
nek egy része a csarnokból van elkerítve, a másik

részét pedig a lépcsőzettel szomszédos, nem kevésbé
vékony, de annál hosszabb szoba képezi. — A Nő-
egylet újra meghozta a gazdasági egyletnek azon
elégge nem méltányolható áldozatot, hogy tagjait
a csemegéző bazárban foglalkodtatja; — midőn
mi ezen áldozatkészségükért, melynek a tárlat
létrejöttében igen nagy része van, köszönetünket
nyilvánítjuk, egyszersmind ohajtjuk, hogy a tárlat
látogatói közül itt is minél többen megforduljanak; —
de ezt talán kívánunk sem kell, hiszen ennek ma-
gától kell jönnie!

A bazár bejárása melletti ajtón jutunk a csar-
nok másik elválasztott részébe, mely pénztárnak
van berendezve, s ebből a főbejáraton jutunk az
első terembe, mely épen úgy, mint a múlt évben,
a gyümölcsészetnek van egészen fentartva. — Bát-
ran elmondhatjuk, hogy a tárlat e része minőség
tekintetében messze túlszárnyalja a múlt évit. —
Mindjárt a bejáratnál szemben a középső nagy asz-
talon van kiállítva 4 db. gloria mundi alma, mely-
hez hasonlót a múlt évben nem láttunk; — ezzel
szemben van ugyanazon kiállítótól 4 rozmarin-alma,
mely szintén ritkítja párját s valóban az ember a
szebbnél szebb ranette-ek, calvilok, birsalmák lá-
tására sajnálja csak, hogy meg nem nevezheti azt,
ki e gyönyörű példányokat termelé és kiállítá.

E terem fehér alapon kékkel van díszítve; a
falak melléket emelvénynyel ellátott asztalok körít-
tik s a terem közepén a már említett nagy asztal
szolgál a kiállított tárgyak tartályaul.

A főbejáratnak balra fekvő ajtón jutunk az
alkovenes második terembe; ennek főrésze a gaz-
dasági termények, alkovenje pedig részint gyü-
möles, részint egyéb kertészeti tárgyak kiállítására
használtatik. Gazdasági kiállításunk a múlt évben
is kicsiny volt, most sem sokkal nagyobb. Egy-
előre megemlítjük itt egy kiállítónak 85 faj bur-
gonyáját s egy másíknak óriási karaláb- és kelká-
posztáit. E terem épen úgy, mint a szomszéd 3-ik
terem fehér alapon rózsaszínre van díszítve, talán
nem követünk el indiscretiot, ha azt mondjuk,
hogy díszítőjét Öszterreichert izletes kiállításá miatt
igen dicséri.

A 3-ik terem a gazdasszonyi készítmények
befogadására van szánva. Eddig e teremben a fa-
lak körül levő asztalok és a közepén levő nagy
asztal közül még csak a balról eső emelvényei
vannak megtöltve s ezen kívül van még egy csomó
befőzött; — ha nem volna még a megnyitásig egy
egész nap, s nem tudnánk, hogy a gazdasszonyi
készítmények egy része épen azok közé tartozik,
melyek előre be nem küldhetők, kicsinynek talál-
nánk gazdasszonyaink kiállítását, s így azonban
reményünk van, hogy jövő számunkban erről,
mint a tárlat legjobban sikerült részéről szólhatunk.

E terem tárgyai közül megemlítjük az igen
szép házi szövötteket, 1848-ból és 1861-ből való
szappan-táblákat s két csomag igen szép női kézi
munkát. Jövőre beszámolunk a kiállítók nevé-
vel is.

Szükségesnek tartjuk még megemlíteni, mikép
a gazdasági egylet választmányja határozata sze-
rint azon esetre, ha a jelenlegi helyiség szűk volna,
fel fog használtatni az egylet rendes helyisége is;
továbbá, hogy a kiállítók és a gazdasági egylet
tagjai személyükre nézve a belépti-díjtól men-
tesek, végre, hogy az egész tárlat tartamára az
állandó-jegy ára 50 kr-ra van megszába.

Konyhasó a természet háztartásában.

(Német forrás után: Hevessy József.)

A levegőn és vizen kívül alig találunk a természetben oly anyagot, mely az összes emberiség felett annyira uralkodnék, mint az egyszerű közönséges konyhasó. Miként a levegő és a víz, akként a só is testünk fenntartására és nevelésére nélkülözhetlen. Az utóbbi alkotórészeiben, legyenek azok folyó vagy szilárd állományúak, só tartalmazzatik, sőt még a körmökben és hajokban is. De leggazdagabb abban a vér. Az életünk fenntartásával szoros kapcsolatban levő vér-testecskék fenntartására legnagyobb fontossággal bír a só. Úgy szinte a megevett ételek emésztésére is. Az ételnek szájbavitelek mindjárt megkezdji a só szolgálatát; a nyelv beszóatása által lényegesen a nyál elválasztása mozdíttatik elő, ez által pedig az étkek megnedvesítése az emésztésre annyira szükséges folyadékkal. De a só még a gyomorban is folytatja működését, ott ugyanis a tojásfehérnye-féle anyagokat és zsíradékokat, melyeket legnehezebben lehet emésztetni, a felbomlásra alkalmasakká teszi.

Különben a só régi idők óta minden népnél tiszteletben tartatik. Sőt az ókorban a só szentnek tartott. Kimaradhatlan tényezője volt az istenségnek hozott áldozatoknál, a zsidók- és pogányoknál („Minden áldozatotat sóval hintsd be!” hangzik Jehova parancsa Mózes III-ik könyvében), egyszersmind a gonosz kísértései ellen is nagyon hathatós védszernek tartott. A só elől úgy futnak — hitük szerint — a gonosz szellemek, mint a világosság közelgését jelző kakasszó előtt; a monda szerint pedig sohasem fordult elő só a boszorkányok vendégségénél és ha valaki sőt kért, rögtön eltűnt az egész gyülekezet. Némely népnél, mint p. a görögöknél még ma is megsózzák az újdonszülöttet, hogy a gonosz kísértéseit eltávolítsák tőle.

Egyáltalában a sóval sok babona van összeköttetésben. Kevésbé művelt emberek körében nagyon visszatetsző, ha az asztalnál só szóratik el; a só jelentéséből pedig saját életükre jövendölgetnek. „A hány szem sőt elszórsz” — mondják az északnémethoniak, — „annyi napig kell majd a menykapuja előtt állanod.” Más helyeken pedig minden elszórt szem só egy-egy könyvet követel; ha pedig hajdon leánnyal történik, akkor hét évig kell majd neki férj után várakozni. Miután tehát a sókiszórás a néphitben szerencsétlenséget jelent, nagyon természetes, hogy azt az ördög magas személynének, a ki ugyanis mindig láthatlanul jár az emberek között, tulajdonítják. A miért is, ha só szóratott el, rögtön szükséges abból, hátra, a láthatlan ördög szemébe szórni, akkor megtörik hatalma.

Jellemző erre nézve az afrikai partvidéken divó kifejezés, mely szerint „sóval fűszerezi ételeit” annyit jelent, hogy gazdag ember.

A magyarban is több példabeszéd tárgya a só. Így mondja a magyar ember: „Nem sok sőt esznek meg együtt”, azaz nem lesz soká együttmaradásuk, vagy ha észhiányt akar jelezni, mondja: „Kevés a só a sótartóban”; ha szegénységet: „Még sómra való krajczárom sincs”; — „Sóval jó a káposzta”; „Nálunk is sóval sóznak” stb.

De nemcsak a természeti-népekre bír a só oly jelentékeny befolyással, a művelt államoknál sem kevésbé vehető az észre, mert épen mint életünkre, úgy a modern iparra nézve is nélkülözhetlen a só. A só kiinduláspontja a sóda, sósav és chlor (halvány) előállításának és így azon elemek egyike,

melyekre a modern ipar büszke palotája építve van. Ha az angol gyapot- és lenipar, most is, mint hajdan, a sóból nyert chlor helyett a nap alatt fehérítene (bleichen), úgy alig volna arra elég Anglia földje, legalább földművelésre alig maradna föld. Ötven—hatvan évvel ezelőtt a fehérítés költsége annyira rúgott, hogy azon ma az egész szövetet megvesszük. Fontos szerepe van a chlornak még a papír előállításánál is.

De nemcsak az iparnál, hanem a marhategyérszénél is fontos szerepet játszik a só, különösen a hizlalásnál, hol az állat kevés testmozgást tehet, a só az emésztést tetemesen mozdítja elő. A só megmenti továbbá az állatot a vére sűrűsödésétől, mely tudvalevőleg számos betegség forrása.

Igy uralkodik ezen egyszerű, közönséges anyag életünk és jóllétünk felett. Mi csoda tehát, hogy a kormányok már régi idő óta ezen, mindennapi életben is annyira nélkülözhetetlen anyagot, mely palotában is kunyhóban egyaránt fordul elő, a mindig üres állampénztárak jövedelemforrásává tették?

Kiszámítás szerint általában minden embernek egy évben 12 font só szükséges.

De meg is felel a használatnak a só roppant elterjedtsége a természetben. Sőt mindenütt találunk, a mint azt a növényeknél is tapasztalhatjuk, a melyek szintúgy nem nélkülözhetik a sőt, mint az emberek és állatok. Bátran lehet állítani, hogy minden növény hamvában is só rejlik. Bousingault, egy francia vegyész, szénából és fehér czeklából állította azt elő. Épen így találunk minden forrásban sóra, sőt maga a földünket körüllegő légtenger sem ment attól. A vihar, mely felkavarja a tengert, és a torlódó hullámokat parthoz vágva billió parányokká zúzza, széthordja az apró vírzecskéket, melyek aztán az esővel, a hóval, jéggel, harmattal és a dérral ismét a földre kerülnek vissza.

Tudjuk, hogy hazánkban oly gazdag sóbányái vannak, a melyek képesek volnának egész Európát sóval ellátni.

Hogy honnan származnak a föld keblében talált roppant sötömegek? — E kérdésre a tengerre kell utalnunk. A roppant sötömegek az ó világ elszáradt tengereinek maradványai. A vulkánokból nagy mennyiségben kihányt só is a tengerből származik.

Sajátságos, hogy a só ismét visszatér a tengerbe; a folyók ugyanis a földből kimossák a sőt és a tengerbe viszik vissza. Úgy itt is láthatjuk azon örökös keringést, mely a természet minden művében tapasztalható.

A kézcók.

(Németből.)

Korunk forradalmi szelleme nemcsak politikai téren mutatkozik, hanem az életnek majdnem minden viszonyai között előtérbe lép. A mi ő idők óta használatban volt, a mi koránál fogva bizonyos kegyeletes tiszteletre és érinthetlenségre látszott szert tenni, majdnem rögtön eltöröltetik: s míg a mult században évtizedekre volt szükség, hogy valamely mély gyökeret vert szokás kiirtathassék, addig erre jelenleg iránytalanul rövid idő elégséges. Még néhány év előtt szokásban volt a tüszentőnek „egészségére válják”-ot kívánni. Ezen ősrégi szokás jelenleg majdnem teljesen kiment divatból. Hogy a társadalmi külsőségekben ilyféle változások oly gyorsan történhetnek, ki csodálhatja a vasútak és távirók korában?

Hasonló sors fenyegeti a kézcókoltás szokását

is. Igen sok a kézcókhoz hasonló szokás máris kiment használatból, így pl. a németországi egyetemeken a tudori felavatáskor az illető dékán által az újdonsült tudornak adadni szokott csók.

A kézcók a legrégebb időben vallási szokás volt. A pogányok jobb kezüket megcsókoltva azt a nap, hold és csillagok felé tartották s így fejezték ki tiszteletüket az említett égi testek iránt, továbbá kiváló tisztelettel csókolták meg bálványaik száját és jobb kezét. Azok, kik borzadtak a szent bálványokat szájukkal megérinteni, saját kezüket csókolták meg s azt tartották a bálvány felé. Lucian görög író beszéli, hogy, míg a gazdag görögök az isteneknek a legpompásabb áldozatokat mutatták be, addig a szegények megelégedtek, ha imádásukat kézcókoltók által kifejezhették; egy korabeli felvilágosodott szellemű ember pedig istentagadónak tartott, mert egy szobor előtt elment a nélkül, hogy a kézcókoltás szertartását figyelmére méltatta volna. Plinius is említi a kézcókolt és azon ősi szokások közé sorolja, melyeknek sem okát, sem eredetét nem ismeri.

Midőn a keresztyénség a pogányok vallását és szokásait kiszorította, a püspökök és előkelő papok föntartották a kézcókolt, mint oly tiszteletjelt, melyre igényt tarthatni véltek. Azoknak, kik nekik az oltárnál szolgáltak, vagy általában közelükbe jöttek, jobb kezüket szokták kézcókra nyújtani. A középkorban mindenki, ki a pápához közeledett, tartozott háromszor térdet hajtani előtte s megcsókolni; és pedig a császárnak meg volt engedve a pápa száját megcsókolni, míg a bibornokok és hercegek csak jobb kezét, a püspökök jobb térdét, közönséges emberek pedig csak lábait csókolták meg.

A görög egyházban, tehát pl. Oroszországban, ma is szokásban van, hogy husvétkor e szavakkal: „Krisztus föltámadt” s ezen felelettel: „Valóban föltámadt” üdvözlők egymást a hűvek, miközben egymást megölelve kölcsönösen megcsókolják arczukat. Azonban az előkelőbbek a társadalmilag alantabb állóknak csak jobb kezüket nyújtják csókoltásra.

Ezen, a vallásos szokásokkal összeköttetésben álló kézcókolt kivül már a legrégebb időkben a közéletben is széles alkalmazást nyert a kézcók, mint az udvariasság kifejezése és a hódolat jele. Salamon kora hízegőiről azt mondja, hogy nem fáradtak bele pártfogóik kezeinek csókoltatásába, migcsak czélfokát el nem érték. Priamos Achilles kezét, midőn tőle Hektor hulláját kérte, e szavakkal csókoltta meg: „Csókolom azon kezét, mely fiamat kegyetlenül megölte.”

Míg a régebb Rómában, Augustus császár kora előtt, az udvarias kézcókolt a főbrendűek csak alattvalóiktól kapták meg, szabad férfiak ellenben csak kézcókoltás és ölelés által üdvözölték egymást, a katonák pedig gyakran vonakodtak azon kötelességüknek eleget tenni, hogy a hadvezér kezét megcsókolják: addig a római császárság kezdetével még a nagyokra és hatalmasokra nézve is lényeges és nélkülözhetlen szertartási tényező lön a kézcók.

A középkorban minden civilizált népnél szokásban volt az érkező vendéget csókkal fogadni és a távozótól ugyanavval elválni, amennyiben ily alkalmakkor a nők a férfiaknak jobb kezüket csókoltatásra nyújtották. Az alattvalók pedig — férfiak és nők egyaránt — kötelesek valának fölebbvalóik kezét megcsókolni. A kézcókolt ezen faja az egész középkoron át, a egész legújabb időkig fennmaradt a társadalmi életben.

Azonban jelenleg csak a nők részesülnek kéz-

TÁRCZA.

A pásztorifjú.

(Heine.)

Kis-király a pásztorifjú,
Zöld mező — a trónusa;
Feje fölött a fényes nap
Az aranyos korona.

Nyájas képű udvaroncok
Lábainál a juhok,
S büszkén sétálnak körülte
A borjúk — e lovagok!

Főszimésze a — bakkecske;
A madárkák és kosok
Fuvolával, csengetyűvel,
— Udvari muzsikuskok.

... A fenyő zúg, csörg a csermely
Kedvesen, szüntelenül,
És a király e zenére
Fél-álomba szenderül.

Hű kutyája: a miniszter
Veszi most át gondjait.

Jól kormányoz, csaholása
A bérczeken viszhangozik

— Szűnyókálva a király mond:
„Nehéz kormányozni már,
Jobb szeretnék otthon lenni,
Hol királyném várva vár.

„Szép királyném karja közt oly
Jó kipiheenni magam,
Mérhetetlen birodalmam
Az ő szép szemébe van!”

S. Kenézy Csátár.

Kukliné legutóbbi praedicatioja.

(Kukli úr a szegedi kiállításról nem hozott semmit s egyéb is került rovásra, a miért neje megdorgálja. Mi e beszédet, habár kissé megkésvé, mint a figyelmetlen kecskemétiék, s feledékeny szegediekre nézve igen tanúságot, Kukli úr feljegyzése szerint közöljük. Az okos és értelmes asszony minden szaván megérzik a tüzről pattant magyar menyecske.)

„Hallod-e Kukli, az már mégis sok a mit te elkövetsz! három napig szegedi kiállításoztál s már négy napja esténként tizenegy órakor jössz haza. Tomaskónál voltál? hát mi dolgod van nekéd Tomaskónál? bizony jobb volna a sok expeditóra

adott pénzen inkább harisnyát venni a ruhaszaggató gyerekeknek s a Pista gyereknek a declinatiót megmagyarázni, mint a török-szerb háborúról politizálni. Hogy te csak négy decilitert ittál meg? hát neked négy deciliter megivásához négy óra kell? férfi vagy te Kukli?

„Mikor Szegedről megjöttél megcsókoltál s lefeküdtél. Azóta már négy nap telt el s mindig éjfél tájban jössz haza; akkor is levetkezel, lefekszel s alszol. Még csak meg sem csókolsz s az étkezés idejének kivételével nem is láttatod magadat. Hogy sok dolgod van? tudom én nagyon jól mi a te dolgod Kukli; de nem akarok a falra borsót hányni s inkább hallgatok. A te dolgodat Kukli egy igazi férfi egy délelőtt elvégzi s még mindig marad annyi ideje, hogy otthon megmutassa, ki az úr a háznál.

„Hanem persze, ha az ember annyira meg van elégedve önmagával, mint te, akkor az ilyen apróságokra nem is gondol. Az egész ház és gazdaság terhe az asszony vállára nehezedik, mert az úrnak tetszik gavalléroskodni. Hogy te csak nem öltöztetheted a gyermekeket, nem főzhetsz s mosogathatsz, s nem fejheted a teheneket? kívántam én ezt valaha tőled? úgy-e nem Kukli. De te nem teszed meg azt sem a mi kötelességed, közönyös vagy saját véreid, gyermekeid irányában, s egy pár deciliterért elhanyagolod feleségedet.

„Mikor Szegedről megjöttél, nem kérdeztem mit hoztál számomra s a gyerekek számára. Azt

csókban és pedig többnyire csak a magasabb rangú nők. Nálunk, hol e szavak: „Kezét csókolom“, köszönést is fejeznek ki, még szokásban van általában minden műveltenő kezét megcsókolni; ellenben Németországban e szokás a polgári életben már hosszabb idő óta nem fordul elő. —y—y.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A gazdasági egyesület által rendezett kiállításban**, mely ma nyitott meg, a vidék gyümölcs-termesztői igen szép számmal vannak képviselve. Bizonyosan velünk együtt érzik a gyümölcs-termesztés nagyfontosságát.

— **Hymen.** Dr. Szeless József jogakadémiai tanár, múlt hó 30-án tartotta meg esküvőjét Szigethy Rózsa kisasszonnyal. Tartós boldogságot kívánunk a fiatal párnak.

— **A múlt hó 24-én megtartott országos vásár** nem volt épen valami élénk. Sok volt az elárúsító, de kevés a vevő. A szarvasmarha szembeötölőleg olcsóbb áron kelt, mint a nyári vásár alkalmával. A gabona-árak azonban némi emelkedést tanúsítottak.

— **Színészeink megérkeztek** s e hét elején kibocsájtott jelentésben ismertette az igazgatóság a személyzet névsorát. A névsorban alig találtunk néhány ismerős nevet. Talán nem ártott volna a jelentésben a szerepkört is jelezni, melyre egyik-másik tagja a társulatnak szerződött.

— **A községi iskolaszék azon intézkedése**, hogy oly kerületekben melyeknek lakossága r. katolikus protestáns, oly kerületekben pedig, melyeknek lakossága protestáns katolikus tanítót alkalmaz, a nép legnagyobb ellenszenvével találkozók, mit bizonyít az, hogy a szülők nem akarják gyermekeiket iskolába felküldeni. Hiába, a nép nem szakít egykönnyen a multtal!

— **Városunknak igen érdekes vendége van:** egy angol úr, London előkelőbb orvosainak egyike, kinek számos tudományos műve majdnem minden európai nyelvre le van fordítva. Jelenleg egy nevezetes sociológus művét magyarra fordíttatja és ez okból a magyar nyelvet is megtanulta, melyet már teljes jártassággal és szép kiejtéssel beszél.

— **Az országos nőképző-egylet** Budapestben m. hó 27-én megtartotta a hazai ipar pártolása érdekében összehitt országos értekezletét, melyhez a helybeli jótékony Nőegylet is átiratilag csatlakozott. Határozattá lett, hogy egy az országos ipar pártoló egyesület alakítsák, melynek tagjai kötelezik magukat szükségleteiket hazai versenyképes iparcikkkel fedezni. Ily egyesület szükségére valóban mindinkább érezhetőbbé válik, midőn tapasztaljuk, hogy versenyképes iparcikkjeink vannak ugyan, de azért az ezeknél sem szépség, sem jószág tekintetében nem különb külföldi gyártmányok iránt viseltetünk előszeretettel.

— **Egy raffinirozott pásztorfiú.** A héten künn volt két fiatal ember a tanyák között vadászni s sok ide-oda járkálás után nagy nehezen lőttek két nyulat, de röstelvén magukkal vinni, egy ott álló pásztorfiút szőlítették fel, hogy vigye egy általuk megjelelt tanyába. A fiú elfogadta a comissiót és egy ideig ballagott a cél felé a nyúlakkal, de miután a fiatal emberek bementek a kukoricaföldre, megfordult s egy másik tanyára, — hol hozzá tartozói laktak — vitte. A fiatal emberek a kijelölt tanyára megérkezvén, nagy bámulásukra sem a pásztorfiút, sem a nyulakat nem találták. Visszaforodtak tehát a tanya kertésze kíséretében s fel-

keresték a fiút, kit, midőn megkérdeztek, hogy hol van a nyúl, ez azt válaszolta, hogy átadta a kertésznek azon tanyában, a hova őt küldték. Erre előlépett azon tanya kertésze. De a fiú nem jött zavarba, hanem égre-földre esküdözött, hogy átadta azt egy másik kertésznek. A kis tolvaj a kapitányság előtt fog kérdőre vonatni.

— **A társaskör** f. hó 6-án működését a téli időnyire ismét felveszi. Rendszeres felolvasásait a végleges alakulás előzi meg, melynek képesében a tisztviselők választása ejtetik meg. Kik e valóban hasznos és nemes törekvésű kör tagjaivá lenni akarnak, az elnökségnek, a kör helyiségében (kereskedői csarnok) f. hó 5-dikéig jelentkezhetnek.

— **Színészeink** a múlt hó utolsó napján kezdék meg az előadásokat, első előadásra a „Toloncz“ Tóth Ede hírneves népszínműve volt kitéve.

— **Egy idő óta** divattá lett a városban való lövődözés. Úgy tudjuk, hogy ez rendőrelenes, felhívjuk a kapitányság figyelmét.

— **A híres** — és lapunkban is többször említett — czeplédi póstarablási bűnügyben f. október hó 5-én d. e. 9 órakor fog a nyilvános tárgyalás a helybeli kir. törvényszék nagytermében megtartani. Felhívjuk rá a bűnügyi tárgyalásokat érdekel kiséző közönség figyelmét.

— **Három baka** nem a csárdában, hanem a körösi-útczán széles jó kedvében m. hó 26-án este-felé olyan lármát csapott, hogy ez útcza lakosainak megbotránkozására szolgált. A kiabálásra ezek alkalmatosabb helyet is találhattak volna.

— **A Collegium előtti** panorama emlékezetes lesz egy fiatal suhanczra nézve, mert illetlen viselkedésért, melyet egy nő irányában tanúsított, (ölelgését kísértvén meg) egy arczoncsapással lakolt.

— **A philadelphiai világtárlatnak** augusztus hó 29-én 3.630,814 látogatója volt, a belépti-díjából 1,221,896 dollár vétetett be.

— **Találtatott** a görög templom környékén egy finom legyező, tulajdonosa átveheti Wittmann cukrásznál.

— **Félegyháza** legközelebb tartott közgyűlésén Trefort közoktatási minisztert diszpolgárává választotta. A választásról szóló oklevelet egy küldöttség át is adta a miniszternek.

— **„A nők szörnyszülöttek“** ezt állítá legközelebb Németország egyik falujában egy egyetemi tanuló felolvasása alkalmával. Hanem meg is járta udvariatságáért, mert a nagy számmal jelenvolt nők erélyesen felszólították állításának beigazolására, mit az udvariatság felolvasó megtagadván, a nők rárohantak s volt dolgok a legyezők-meg a napernyőknek. Csak a rendőrségnek sikerült megmenteni a biztos haláltól a nőgyűlölő felolvasót.

— **Versecz városának malheurje van.** Összes ingóságai, a főispán úr hivatalos helyisége bútorainak kivételével, le vannak foglalva. A foglalást I. P. kávék kérelmezte Sz. Cz. árvaszéki úlnök úrnak a várostól ki nem nyert 800 frt. fizetése erejéig, ki azt rája engedményezte. Úgy látszik, hogy Verseczen is oly rendetlenül fizetik a tisztviselőket, mint nálunk.

— **A „Magyar Tisztviselő“** heti lap, mint olvassuk, a jövő évnegyedtől kezdve új erők közreműködése mellett a kormányrendeleteket is közölni fogja, mit magunk is celszerűnek tartunk, miután a kormány a „Hivatalos Közlöny“ küldését a hivatalok számára megszüntette. Ajánljuk e jól szerkesztett szakközönyt úgy az állami, mint a magán tisztviselők pártfogásába.

— **Egy 104 éves ember**, névszerint Erdélyi József, halt meg a napokban Ó-Kanizsán végel-

gyengülésben. A ritka magas kort ért öregnek két felesége volt; az elsővel azonban csak félfévet élt együtt, mert meghalt; második nejével 72 évig élt s özvegye most 93 éves, de nem mutat többet 50—60 évesnél. A 104 éves halottat számos déd-unoka is siratta.

— **Keserű próba.** Egy boldog férj nem bizott még teljességgel neje szerelmében s azért elhatározta azt próbára tenni. Madzagok és ágyneműek segítségével embernagyságú bábut készített, melyet saját ruhába öltöztetett és a padlás egyik homályos szegletében felakasztott; ő maga a kémény mögé vonta magát s várta nejét, kit az öngyilkosság rettenetes szándékáról érzékeny levélben értesített. Csakhamar hallotta, amint neje cselédjével a padláson feltipegett. „Ha a számár magát fel akarta volna akasztani — mondá — már rég meglette volna! De valósággal, ott hátul függ! Nekünk a kötelet el kell vágunk, Mari, eredj a konyhába és hozd az öreg kést, de ne nyargalj annyira, mert még esesel. Mari, hallod, most jut eszembe, hogy a konyhakés egészen életlen; eredj inkább a Zsófi nénihez és beszéld el neki ezt a mi szerencsétlen esetünket és azután kérj egy jó éles kést. Mari, Mari, hallod-e? Zsófi néni utóbb nem is lesz otthon, tegnap azt mondta, hogy ma a piacra kell mennie! Menj inkább a doktorné asszonysághoz, a legrövidebb úton, a hidon át, így egy negyedóra mulva szépen itt lehetsz. Mari, hallod, aztán kérdezd meg egyúttal, hogy jobban van-e már legkisebb fia; mond meg neki, hogy szépen tiszteltetem; de Mari, ne szaladj már annyira! Visszajövet hozz egy kilogramm cukrot, de ne a sarokboltostól, mert az igen durva! Így, most már mehetsz. Itt függ az új ruhaszárító kötél; pedig valami régi kötél is meglette volna. Hát még a temetés, mennyibe fog majd az kerülni!“ „Az ördög vigyen el“, kiált a férj és dühösen ugrik elő a kémény mögül; az asszony megbotlik, a férj szintén. Mindketten legurulnak a lépcsőzeten, míg a házi gazda kidugja fejét az ablakon s mormog: „Mindig egymáson csüngnek — mindig gyengédek — mindig olyanok, mint a galambok!“

— **A piócza mint időjós.** Egy üveg palaczkba, amely 1 $\frac{1}{3}$ liter tartalmú, 1 liter vizet öntenek és egy pióczát tesznek a vízbe: ezután az üveg palaczk nyílását erős vászonnal jól bekötözik és így az ablakba állítják; az időjárásra nézve a piócza mozdulatai által a következőket lehet észlelni: Ha a piócza az üveg fenekén mozdulatlanul összegöngyölödve fekszik, ez tartós, szép és tiszta időjárás mutat nyáron úgy, mint télen; ha pedig az üveg palaczk torkába fölmászik, akkor esőt vagy hóesést jelent; az esőzés vagy havazás mindaddig tart, míg a piócza ott tartózkodik. Ha szél van keletkezésben, akkor a piócza élénken uszkal a vízben és csak akkor kezd nyugodt lenni, ha a szél már megkezdődött. Néhány nappal egy keletkező zivatar előtt, amely esővel van összekötve, a piócza mindig a vizen kívül marad, mozgásai rendetlenek s az üveg egyik oldaláról a másikra veti magát.

— **Menyasszony csókolása az esküvő után** minden lakodalmi vendégektől, régi angol szokás, mely Amerikába is átvitelt. Az előkelőbb társas-körökben ugyanezen gyakorlat már nem divik; de az alsóbb osztálynál annál erősebben tartja magát. Kentuckiban történt erre vonatkozólag nevezetes eset. Egy falusi legény szerencsés volt hosszas, tüzes ostrom után egy városi csinos leány kegyét megnyerni, ugyanazon város egyik vagyonos polgárának nem oly szerencsés kérése mellőzésével. A la-

gondoltam: ne legyünk kíváncsiak, már késő este van, s hagyjuk inkább más napra a meglepetést. De csatlakoztam. Tászkámban a tiszta ruha helyett szennyeset találtam; ez volt az egész változás. Nekem semmit sem hoztál s a gyerekeknek még ennyit sem; mert fonnyadt csókot semminek sem vehetem.

„Hogy akkor nekem is jól esett? az igaz Kukli, de én azt gondoltam, hogy lesz melléje selyemruha, vagy legalább valami apróság, ha nem is az nap, de másnap. De neked legkisebb gondod is nagyobb ennél.

„Mit beszélsz? nincs pénzed selyemruhára? Szegedre menni s három napig ott lakmározni volt? A Taligás Ferkó felesége odalenn volt, s egy szobáért egy napra nyolcz forintot fizetett. Ez három napra huszonnégy forint. Reggeli, ebéd és vacsora egyremásra átlag négy forint, három napra tizenkét forint, ez már harminczhat forint. Szivarra, fekete kávéra, borraivalókra, ha gyengén számítok, kell naponként két forint, ez már negyvenkét forint. Bérkocsira, omnibuszra s belépti-díjra bizonyosan kellett öt forint; le és fölutazás hét forint, összesen ötvenhárom forint. Ehez csak ötven forintot kellett volna tenned s meg van a selyemruha.

„Ne mondd, hogy neked felényibe került, mert ennyibe kerülhetett volna; ez nem a te érdemed, hanem azoké, a kik megvendégelték s elszállásolásról gondoskodtak. Másnak bizonyosan ennyibe

került, s a Taligás Ferkóné száz forintnál többet adott ki.

„Hazud, ha mindjárt öt gyerekkel volt lenni? de nem hazud, mert minden gyereknek vásárolt valami játékszert, a férjének újdonságú selmeczi pipát hozott, s magának egy szép nagy kendőt, egy pár keztyűt és divatos kalapot vett; ezeket pedig nem osztogatták ingyen.

„Hogy ruhának való selyemszövet nem is volt lenni, s deczbundát csak nem hozhattál? ez tán mentség? hozhattál volna percallet, lustret, barégest vagy tarlatant s ha én nem használhattam volna, csináltattam volna belőle ruhát a Piroskának meg Mariskának. Hanem te persze azt se bálnád, ha a szegény gyerekek meztelenül járnának, mint a purdék a cigányvárosban.

„Akármint dörmögös Kukli, én neked sohasem fogom elhinni, hogy ilyen nem volt. Ha nem volt a kiállítás, volt a boltokban; hozhattál volna onnan s ennek épúgy örültem volna, mintha a kiállítás szerzed meg. Aztán miféle iparkiallítás az, a hol nőruhának való szövetet nem is lehet látni? ez a ti úttörő szegedi kiállítások? avagy ha brünni posztból egész raktárakat tudtak összeállítani, hazaárulás lett volna női ruhának való külföldi szövetet is bemutatni?

„Hiába mondd, hogy én ehhez nem értek, s erről te nem tehetsz, mert én ehhez értek, te meg erről tehetsz. Hanem ti gondatlanok

vagytok, s édes magatokét sem tudjátok megvédelmezni. Ujjongtok a kiállítás nagyszerűsége felett, mert egérbőrből készített cipőket láttatok, (pfuj! a kezembe se venném!) s mert még sem olyan, mint a minőnek lennie kellene, úttörőnek s elsőnek nevezitek.

„Azt gondoljátok ilyen vak lármával engem bolonddá tesztek? engem ugyan nem! A Pinkeles Kóbitól tudom, hogy azok a jó szegedi rendezők a kecskemétiéktől elkérték azokat a kiállítási szabályokat, a melyek a Kecskeméten 1872-ben rendezett iparkiallítás volt alkalmazva, s a melyeket a kecskemétiéik maguk készítettek. Ha már most te, a ki semmivel sem szoktál törődni, ezt nem is tudtad, azt tudhattad, hogy kiállításunk volt, mert hiszen akkoriban minden idődet ott töltötted. Ezen a kiállítás szegediek is vettek részt, s ti ezek után még azt hiszitek, hogy én nektek és a szegedieknek el fogom hinni, hogy a szegedi iparkiallítás Magyarországon az első és úttörő iparkiallítás? akármilyen szép velinpapíron nyomtatjátok is ezt ki, én ezt nektek soha el nem hiszem.

„Te erre nem is gondoltál? annál rosszabb, de gondoltam én, a ki helyetted is gondolkozom. Mert te még erre is rest vagy Kukli, s úgy látszik minden gondolatod abban összpontosul, hogy feleséged egy héten egy csókkal beéri.

„Alszol már Kukli?... alszik... hortyog... no várj, Kukli!

kodalom nagyszerűen lett megünnepelve és a vőlegény ép annyira a bálmulás tárgya volt, férfias athleta-termete miatt, mint a menyasszony kellemeliségeért. A vendégek közt volt az elutasított kérő is, a ki egészen beletalálta magát sorsába és a menyasszonynak őszinte szívvel kívánt boldog jövőt. De azt tudta ő jól, hogy a csinos nő halogatott nyilatkozata miatt féltékenykedik reá a győztes vetélytárs. Az esküvő megtörtént, a vendégek szerencsét kívántak a menyasszonynak és megcsókolák sorjában. Végre jött a sor az elutasított kérőre; a vőlegény éles, de nem épen ellenséges tekintettel nézett reá. A szégyen érzé helyzetének kellemes, de egyúttal kényes oldalát is és visszatartotta magát a szokásos csóktól. Épen, midőn másoknak akart tért engedni, megragadta őt a vőlegény vas karjával, mondván: „ő most az én nőm és követelem, hogy neki a szokásos csók mindenkitől megadassék. Ha ön őt azonnal meg nem csókolja, lábsontjait mindjárt szétöröm.“ A kelezésbe jött városi nem érzett magában elég erőt a vaskarokkal megmérkőzni, megcsókolta a menyasszonyt és a vőlegény teljesen kielégítettet.

MOZAIK.

Egy udvarló két paripát küldött kedvesének következő irat kíséretében: „En elhagyom önt végképen, fogadja e két lovat emlékül.“

— Hála Istennek, hogy a harmadiktól megszabadultam, — válaszolá a nő röviden.

Egy férjet a menyegző után egy hónapra egészséges fiúval ajándékozta meg neje. A férj megjegyzé: No a fiúnak postakocsinak kell lennie, mert gyorsabban jár, mint minden más ember.

K. S. hires volt széles ismerettségéről, úgy, hogy a sok kalapemelés miatt szinte fődetlen fővel járt.

Nézd csak — kiált egyik fiatal ember a másikhoz — K. S. mindig fődetlen fővel jár.

Ez elég elmésen így válaszolt:

„Hja barátom, üres fazéka fedő sem dukál.“

Egy joghallgató berukkolt önkényesnek államköltségen. Midőn kebelbeli barátja vele találkozott, így szólítá meg.

— „Hogy vagy kedves barátom?“

— Szörnyű komisz kedvem van, — válaszolá az önkényes.

— Talán azt is a magazinból faszoltad? — mondá rá sebesen a civil.

Szolgabíró: Tizenkilencz rablás és betöréssel van vádolva. Hogy tudott olyan elvetemült életet folytatni? Rabló: Hej, instálom alássan, nem volna az olyan rossz mesterség, csak ne volna az embernek annyi irigye!

Tanító: — s mindez okoknál fogva gyantani lehet, hogy a holdban is laknak élőlények. Egy fiú: Kérem tanító úr, hova mennek ezek, mikor a hold fogyatkozik? Tanító: Hová?... Hm!... hát akkor azok is fogyatkoznak.

Bíró: a (csendörhöz) Miután a börtönök mind telve vannak foglyokkal, üresedésig az elíteltet a felügyelő szobájába kell elzárni. Fegyencz: Kérem bíró úr, minek a kellemetlenség? En miattam sohasé aggódjanak, nem akarok zavart előidézni; majd inkább máskor teszem tiszteletemet, ha több hely lesz.

Apa: Mondd csak Dolfikám, kire hasonlitasz te? Kis fiú: En apa — hát magamra.

Fiú: A mama kérdezteti, hogy egy font ezukor? Boltos: Fontja 32 kr., de süvegbe 30 kr. Fiú: Úgy hát kérem adjon egy fontot a süvegembe.

Párizsban két színész, kik közül az egyik művész, a másik kontár volt, azon téma fölött elménczedett, hogy valjon a színész bejut-e a menyországba, vagy nem. A kontár azt állította, hogy igen; a művész azt, hogy nem. A kontár szavainak nyomtatékot adandó, elbeszélé a mult éjjeli álmát, hogy t. i. meghalt, és ily állapotban az ég kapujához jutván, az öreg kapus, szt. Péter azt kérde tőle: „kivagy?“ „Színész!“ „Bemehetsz“ hangzék a válasz. Ez a körülmény is bizonyítja — mondá nevetve, — hogy színész előtt nyitva állnak a meny-

nyeknek kapui. „Hány óra tájban álmodtad ezt?“ kérde a művész fontoskodó arccal. „Lehetett úgy 11 óra“, válaszolt a kontár. „No csak azért kértem, mert én fél 12 órakor hasonlóké az álmodám, hogy meghaltam és amint az ég kapujához érek, szt. Péter kérde tőlem: „ki vagy?“ „Színész“ felelém én. — „Annak nem itt a helye“ — „De kérem, hisz félóra előtt már eresztett be egy színészt“ — mondám én. „Hja — válaszolt szt. Péter szarkasztikus mosollyal — az csak mondja, hogy színész; én meghagytam bárgyú hitében és bebo-csátottam.“ (N. és V.)

Hogy szorult meg egyszer Kis János „a költő.“ Kist theologus korában kiküldték egyszer a pünkösdi időben Vadosfára prédikálni. Eljön a vadosfái plébánoshoz, bemutatja magát és kéri, hogy engedje meg neki a pünkösdi hétfői prédikálást. Kis föllép a szószékre, körülnéz, mind idegen arcz, megijedve kezdi: Kedves hiveim! Miatyánk.... elakad, ijedségében nem bírja tovább folytatni. A plébános, ki az első padban ült, látja Kis zavarát, magához hívja a sekrestyést, ki az ajtóban áll, mondva: „Menjen csak, sűgjon annak a sopronyi deáknak, hisz nem tud semmit.“ A sekrestyés oda megy s kezdi a „mi atyánk“ folytatását sűgni: „ki vagy....“ Kis, ki még mindig zavart volt, azt mondja e sűgásra: „Kis János sopronyi theologus vagyok.“ (S. L.)

H I R D E T É S E K.

!! A hamisítástól óvatik!! Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint dr. **POPP J. G.** udv. fogorvos úr (Bécs város, Bognergasse Nr. 2.) fogónja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül helyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

Dr. **POPP J. G.** cs. kir. udvari fogorvostól
Bécsben Stadt Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkitünőbb szer csúzó fogtájdalmakban, gyuladásoknál, a toglús daganatai- és sebeinél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a szájnak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. **POPP J. G.** cs. kir. udv. fogorvostól
Bécsben.

Egy üveggel 1 frt. 22 kr. Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hőférséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napenkénti használata által nemcsak a közösleges fogkö eltávolítottatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tökéletesbül.

Kaphatók:

Kecskeméten: Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön: Praxler N. és Rudy J., Czepléden: Persay A., Szolnokon: Horváthy S., Abonyban: Schefftsik M., Kun-Szent-Miklóson: Tóth S., Fegyeházán: Hoffner A., Szabad-Szálláson: Rosznyay A., Izsákon: Horváthy S., Csongrádon: Jeszenszky K., Duna-Veesén: Klinke A., Kis-Körösön: Gubas K. és Pankuk J., Kalocsán: Horváth K., Mező-Túron: Somogyi J., és Majsán: Tarjay P. gyógyszerész uraknál.

ÓVÁS.

Azt tapasztalom, hogy az általam 26 óta készített és közkeveltségű

Anatherin szájviz

hason név alatt hamisították és előadták. A t. közönség ámitására az ezen hamisítás készítői ugyanazon felszerelést használják, mint minökkel én a saját gyártmányaimat ellátom.

Ennélfogva mindenkit figyelmeztetek, hogy az általam készített Anatherin szájviz mindenkor teljes czéggemmel J. G. Popp cs. kir. udvari fogorvos Bécs, Bognergasse 2. a cs. kir. osztrák udvari ezimrel (két fejn sas griffektől tartva) és a tör. ényesen letett övjegygyel lesz ellátva és mindazon készítmények, melyek ugyan hasonló, de nem éppen az itt leirt felszereléssel lesznek ellátva, hamisításnak tekintendők, egyidejűleg azt is megjegyzem, hogy a hamisított Anatherin szájviz, mely gyakran kártékony hatású, olesóbban adatik el. Azért is, hogy egyrészt valódi Anatherin szájvizem jó hírneve a hamisított által csorbultat nem szenvedjen, másrészt meg, hogy a hamisított ellen föllépkessék, tisztelettel fölkérem a t. cz. közönséget, hogy a hamisítottnak megismert Anatherin szájvizet, az eladó neve megnevezése mellett, nálam valódi ellen cserélje ki.

J. G. Popp,

csász. kir. fogorvos
Bécs, Bognergasse 2.

3 (52—19)

Édes mama — mondá egy kis leány — én azt gondoltam, hogy csak kis gyermekeknek szokott lenni dajkájuk, de nézd csak (ezzel egy csoport bakára mutatott, kik dajkákkal beszélgettek) oda át a katonáknak is van dajkájuk.

Fiú: Édes mama engedd meg, hogy a folyóra lemehessek fürödni.

Mama: Lemehetsz, de úgy vigyázz, ha belefúlsz, haza ne merj jönni, mert agyonütlek.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1876. szeptember 24., 25.

Tisztabúza h.-l.	73—75 k.-g.-mos	6.25 krtól	7.32 krig.
Elegy.	71—72	5.60	6.—
Rozs	68—70	5.20	5.70
Árpa	60—62	3.25	3.60
Zab	42—46	2.76	3.—
Kukoricza	70—72	4.80	5.20
Köles		2.90	3.25
Burgonya m. mázsa		1.20	1.80

Főmunkatárs:

KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:

TASSY PÁL.

Hirdetmény.

A régi sétateren 114. számú ház tulajdonosa özv. Szívós Sándorné tulajdonát képező 150—160 négyszögöl kert-föld külön, vagy az annak közvetlen közelében levő 3 szoba, 1 konyha s padlásból álló cserepes épülettel együtt, szabadkézből örök áron eladatik.

Értekezhetni a fent megnevezett helyen özv. Szívós Sándorné háztulajdonossal. 159 (1—1).

Földeladás vagy bérbeadás.

Dr. Szabó Lászlónak Ballószegben az ágasegyházi útban 36 hold úgynevezett Virágh pap-féle földje, mely részben vágás alá való erdő, részben jóminőségű szántóföldből áll — ellátva tanyaépületekkel — örök áron eladó; ugyancsak a fentelbi tulajdonosnak a jászapati pákai részből a csongrádi nagy-út és jász-út között 54 hold földje örök áron eladó, vagy négy évre hasznóbére kiadó; tudakozódhatni a tulajdonosnál kistemplom-téren, saját házában. 153 (3—3)

Hirdetés.

Alulirott miután már 32 év óta működöm e városban mint francia nyelvmester s ez idő alatt úgy egyesek, mint intézetek által reám ruházott megtiszteltetésnek tehetségem szerint lelkiismeretesen megfelelni igyekeztem, bátorodom magamat jövőre is a n. é. közönség és ifjúság figyelmébe ajánlani s tisztelettel felkérni: sziveskedjenek a francia nyelv elsajátítása végett becses megkereséseikkel továbbra is szerencsétlenni s szolgálatomat igénybe venni.

Kivánságra úgy külön, mint közös órákon oktatásra mérsekelt díj mellett vállalkozom.

Bővebb értesítéssel szolgálhatok lakásomon (Nagy-temető-úteza, Ugrik-féle ház).

Tisztelettel

SCHINDLER BERNÁT,
francia nyelvmester.

152 (3—3)

Hirdetmény.

6062.
1876.

A községi iskolák költségeinek előállíthatása végett a f. évi 328. számú közgyűlési végzésben elhatározottat, hogy a már előzetesen e czélra kijelölt közlegelőből még e folyó évben annyi adassék ki hasznóbére, amennyinek jövedelméből 5000 frt. fedezhető lesz, mely határozathoz képest a ballószegi pusztában a köncsögi határon és a Virágh György-féle föld mellett kijelölt mintegy 22—25 holdas részlet földnek 6 éveire hasznóbére-adására árverési határidőül a helyszínére f. évi október hó 5-ik napjának reggeli 9 órája a köncsögi határra, ugyanezen hó 6-ik napjának reggeli 9 órája pedig a Virágh-féle föld mellé kitűzetik, s erre a vállalkozni akarók minden részlet után 50 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatalnak fel, hogy az árverési feltételek a gazdasági hivatalban a hivatalos órákban addig is megtekinthetők.

Kecskemét, 1876. szeptember 21.

155 (2—2)

A gazdasági osztály által.